

dende, bevares, har ikke fået asyl, men er her jo så på det, der nu i folkemunde hedder et tålt ophold.

Jeg synes, at den fase, vi har været igennem med mediernes beskrivelse, jo meget godt illustrerer, at regeringspartierne, hvis man overhovedet har vidst det, i hvert fald ikke har meddelt det videre til Folketinget. Så jeg synes, det er en lidt underlig argumentation.

Til hr. Knud Erik Hansen: Ja, hvis der ikke er en smertegrænse, hvorfor er det så således, at der allerede i dag er kommuner, der friholdes, når der skal fordeles flygtninge? Det er naturligvis, fordi de pågældende kommuner har nået smertegrænsen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, men når nu hr. John Vinther fremdrager det åbne samråd, havde det måske også været på sin plads at fremdrage, hvad de pågældende ministre, som var i samråd, netop gav løfte om på det pågældende samråd, at der var nogle ting, som man var indstillet på at rette op på, men hvoraf meget af det jo var fælles gods. Derfor var man også klar over, at det ikke var noget, regeringen kom til at stå og skulle bære ansvaret for alene, men at en række af Folketingets partier havde været med til at vedtage eksisterende lovgivning på det her område.

Derfor synes jeg ikke, det er nogen ejendommeligt argumentation, men jeg vil blot sige, at selvfølgelig er der ting, der skal rettes op på. Det vil formentlig ske med de samme partier, som har indført den gældende lovgivning, som de her sager er blevet behandlet under.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg fik kun svar på det ene af spørgsmålene. Jeg vil sige, det er klart, at nogle kommuner har en stor belastning, derfor har man lavet en fordeling. Men det betyder jo ikke, at Danmark som et samlet land ikke godt kan modtage flere, og der oplever jeg faktisk, at vi har en viljegrænse mere end en kan-grænse.

Jeg fik ikke svar på de to andre spørgsmål. Jeg synes, de er vigtige. Jeg går ud fra, at De Konservative mener, at det er vigtigt, at vi har en retsstat med retsprincipper, og at vi ikke skal smide folk ud.

Men et af de principper, der ligger i de facto-begrebet, er, at vi ikke må smide folk ud, hvis de er forfulgte, og jeg spurgte hr. John Vinther: Kan

man lave en positivliste, der sikrer alle forfølgelsessituationer? Det er det ene. Og det andet er: Er det et rigtigt princip, at der kun er én instans, der kan afgøre, om åbenbart grundløse asylsøgere skal smides ud? Har vi ikke brug for, at der også er en anden instans som kontrolinstans? Er det ikke et godt retsprincip, at der er to instanser, der er inde, og derfor opfatter jeg det som dybt bekymrende, at man vil smide Dansk Flygtningehjælp ud.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen hr. John Vinther har lovet nede på gulvet, at han vil besvare det spørgsmål, som jeg ikke fik svar på i første omgang, så jeg ville egentlig bare gentage mit spørgsmål om, hvordan man vil behandle de her specialister, den arbejdskraft, der kommer til landet, med hensyn til deres familie, og hvornår de skal hjem igen, når vi ikke har et job længere til dem.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Denne gang vil jeg så starte med at komme med et svar til hr. Ole M. Nielsen, så vi i hvert fald når det denne her gang.

Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, at mange af de problemer, vi efterfølgende har oplevet i slipstrømmen af indvandringen i slutningen af 1960'erne og 1970'erne, nu måske nok mere skyldes, at man ikke fik slået proppen i, det skyldes nogle meget lempelige familiesammenføringsregler, der gjorde, at antallet af udlændinge her i landet blev ved med at vokse, på trods af at man altså først i 1970'erne fik et indvandrerstop.

Jo, Det Konservative Folkeparti ønsker, at vi får nogle smidigere regler for at kunne tiltrække eksperter og kvalificeret arbejdskraft. Det er vores opfattelse, at dele af dansk erhvervsliv inden for meget få år vil opleve et stort behov for at kunne tiltrække kvalificeret arbejdskraft.

Og jo: I en eller anden udstrækning skal de pågældende naturligvis have mulighed for at slå sig ned her i landet. Det, der er problemet i dag, er jo, at vi i 1970'erne tiltrak mennesker, der kun i begrænset udstrækning kunne bidrage med aktiver til det danske samfund. Det, det gælder om i fremtiden, er ikke at begå den samme dumhed.

Til hr. Knud Erik Hansen: Ja, så fik vi jo bekræftet, at der er en smertegrænse, og mit spørgsmål til hr. Knud Erik Hansen kunne så